

Forensic Architecture

Centre for Contemporary Nature

as part of the project *Plasticity of the Planet*

The Centre for Contemporary Nature is a research division within Forensic Architecture which explores the relationship between human rights violations and environmental violence. Historically, nature has been understood as a static, eternal backdrop against which human social, political, military or industrial activity unfolds. Our notion of 'contemporary nature' seeks to challenge that understanding.

In the era of massive environmental damage and rapid, anthropogenic climate change, nature is moving at the same speed as human history, racing alongside it, interacting and becoming entangled with it. Environmental change and human agency appear locked in a feedback loop, with consequences far beyond our control.

Following the Second World War, 'culture' and 'humanity' were seen as a common and

unifying project, pitted against the calamity of war, crimes against humanity, and genocide. In such contexts, conflict was understood as specifically human-on-human violence.

Today, however, social, political and military conflicts are increasingly enmeshed in their environmental circumstances. The extensive destruction or loss of ecosystems is beginning to be conceptualised as 'ecocide', a term which encompasses new forms of violence that may be slow, indirect, and diffused.

If the twentieth century's response to conflict was the commitment to 'contemporary culture', and the proliferation of centres for its study, we propose that, in response to modern forms of conflict, we must organise ourselves urgently around a concept of 'contemporary nature'.

Deforestation and Desertification

In this exhibition, Forensic Architecture's Centre for Contemporary Nature presents two projects concerned with direct attacks on plants and vegetation, in the context of political conflict. One is a conflict at the threshold of the desert, the other at the threshold of the rainforest.

Along the border fences of Gaza, Forensic Architecture Research Fellow Shourideh C. Molavi explores the effects of Israel's use of herbicide on Palestinian farms, while in the forest frontiers of Colombia, Forensic Architecture Research Fellow Hannah Meszaros Martin investigates the military deployment of herbicide against coca plantations, and the resulting impact on the livelihood of local farmers. Together, these two cases, thousands of miles apart, demonstrate the entanglement of human and environmental violence.

Herbicidal warfare in Colombia and Palestine

The use of herbicides in aerial fumigation first entered the repertoire of counter-insurgency tactics after WWII. The deployment of Agent Orange over Vietnam by the US Air Force is perhaps the most infamous example. Resistance movements in rural areas forced colonial and imperial powers to recognise the inextricable role of the environment in modern warfare.

In 1971, the agrochemical corporation Monsanto invented glyphosate, a broad-spectrum herbicide meant to dissipate in the soil.

Glyphosate came to Colombia in the context of the War on Drugs. Total eradication of the plants used to produce drugs was thought key to stopping the drug trade. However, the use of glyphosate cannot be disentangled from the ongoing context of the internal armed conflict, thus binding aerial fumigation to counter-insurgency.

In Palestine, the same herbicide has been deployed since 2014 by the Israeli military, to destroy vegetation along the eastern perimeter of the occupied Gaza Strip. Declared an extension of ongoing security operations in Gaza, the 'desertification' of a once lush and agriculturally active border zone has provided the Israeli army with the visibility to target civilians approaching the area with lethal force.

While their political contexts differ, the use of glyphosate in both Colombia and Palestine sustains an ongoing practice of counter-insurgency and repression by way of environmental destruction.

Forensic Architecture

is an independent research agency based at Goldsmiths, University of London. Our interdisciplinary team of investigators includes architects, scholars, artists, filmmakers, software developers, investigative journalists, archaeologists, lawyers, and scientists. Our evidence is presented in political and legal forums, truth commissions, courts, and human rights reports. We also undertake historical and theoretical examinations of the history and present status of forensic practices in articulating notions of public truth.

Forensic Architecture Team
Samaneh Moafi
Shourideh C. Molavi
Hannah Meszaros Martin

Stefan Laxness
Robert Preusse
Robert Trafford
Imani Jacqueline Brown
Corey Scher
Salvador Navarro-Martinez
Sarah Nankivell
Eyal Weizman

Curator
Jarosław Lubiak

Curatorial collaboration
Michał Grzegorzek

Graphic design
Monika Zawadzki
Olo Jean-Claude Zawadzki

Co-ordination
Maria Sapeta
Anna Kobierska

Editorial co-ordination
Sylvia Brezcko
Arletta Wojtala

Institution financed by
Ministry of Culture and National Heritage of the Republic of Poland

Partner of the exhibition

BRITISH COUNCIL

Media partners

Forensic Architecture

Centrum Natury Współczesnej

w ramach projektu *Plastyczność planety*

Centrum Natury Współczesnej to dział Forensic Architecture, który zajmuje się badaniem relacji między naruszaniem praw człowieka a przemocą wobec natury. W przeszłości naturę uznawano za statyczne, odwieczne tło ludzkiej działalności w sferze społecznej, politycznej, militarnej i przemysłowej. Nasza koncepcja natury współczesnej zakłada podważenie takiego myślenia.

W dobie katastrofalnego niszczenia środowiska oraz gwałtownych antropogenicznych zmian klimatu natura idzie krok w krok z człowiekiem, towarzyszy jego historii, wchodzi z nią w interakcje i sploty. Zmiany środowiska i sprawczość ludzka wydają się tkwić w sprzężeniu zwrotnym, którego konsekwencje wykraczają daleko poza nasze możliwości kontroli.

Po drugiej wojnie światowej pojęcia „kultura” i „ludzkość” postrzegane były jako jedno-

zący projekt, przeciwstawiający się okropieństwu wojny, zbrodniom przeciwko ludzkości i ludobójstwu. W tym kontekście konflikt rozumiany był jako przemoc człowieka wobec człowieka.

Teraz jednak wywołujący konflikty społeczne, polityczne i militarne w coraz większej mierze muszą się liczyć ze środowiskiem naturalnym. Ekstensywne niszczenie czy utrata ekosystemów zaczynają być postrzegane jako ekobójstwo – koncepcja ta obejmuje też nowe formy przemocy, która może być powolna, niebezpośrednia i rozproszona.

Dwudziestowieczna reakcja na konflikt polegała na zaangażowaniu się w kulturę współczesną oraz na tworzeniu sieci jej akademickich ośrodków. Uważamy, że reakcja na nowoczesne formy konfliktu musi polegać na bezzwłocznej samoorganizacji wokół koncepcji „natury współczesnej”.

Wylesianie i pustynnienie

Centrum Natury Współczesnej prezentuje na wystawie dwa projekty związane z bezpośrednimi atakami na roślinność w kontekście konfliktu politycznego. Projekt pierwszy realizowany jest na skraju pustyni, drugi – na krawędzi tropikalnej puszczy. Shourideh C. Molavi, badaczka Forensic Architecture, analizuje wzdłuż granicznych płotów Gazy wpływ stosowania przez Izrael herbicydów na palestyńskie farmy. W tym samym czasie na przygranicznych obszarach leśnych Kolumbii Hannah Meszaros Martin bada skutki użycia przez wojsko herbicydów na plantacjach koki oraz konsekwencje tej działalności dla jakości życia lokalnych rolników. Choć odległe od siebie o tysiące kilometrów, projekty te pokazują ścisły związek przemocy wobec człowieka z przemocą wobec środowiska naturalnego.

Herbicydowa wojna

w Kolumbii i Palestynie

Rozpylanie środków chwastobójczych do zwalczania partyzantki po raz pierwszy zastosowano po drugiej wojnie światowej. Użycie tzw. środka pomarańczowego przez siły powietrzne USA nad Wietnamem jest tego być może najbardziej niesławnym przykładem. Ruchy oporu działające na obszarach wiejskich zmusiły siły kolonialne i imperialistyczne do uznania niezwyklej roli, jaką środowisko naturalne może odegrać w nowoczesnej wojnie.

W 1971 roku agrochemiczna korporacja Monsanto wynalazła środek o nazwie glifosat, herbicyd o szerokim spektrum zastosowania działający w glebie. Glifosat pojawił się w Kolumbii w kontekście wojny z narkotykami. Uważano, że całkowite wyplenienie roślin wykorzystywanych do produkcji narkotyków jest kluczem do zlikwidowania handlu narkotykami. Stosowanie glifosfatu nie może być jednak postrzegane w oderwaniu od trwającego tam zbrojnego konfliktu wewnętrznego – stała fumigacja jest w istocie środkiem przeciwpowstańczym.

Ten sam herbicyd jest od 2014 roku stosowany przez wojska izraelskie w Palestynie do niszczenia roślinności wokół okupowanej Strefy Gazy. Pustynnienie – pod hasłem działania na rzecz zwiększonego bezpieczeństwa – tego kiedyś obfitującego w zieleń terenu, na którym prowadzono aktywną gospodarkę rolną, oczyściło żołnierzom izraelskim przedpole: mają teraz dobrą widoczność i mogą bez przeszkód namierzać i skutecznie atakować cywilów.

Choć przytoczone konteksty polityczne są różne, glifosat i w Kolumbii, i w Palestynie służy temu samemu: zwalczaniu ruchów powstańczych i represjonowaniu przez niszczenie środowiska naturalnego.

Forensic Architecture

to niezależna grupa badawcza z siedzibą w Goldsmiths na University of London. W interdyscyplinarnym zespole badaczy pracują architekci, artyści, filmowcy, programiści, dziennikarze śledczy, archeolodzy, prawnicy i naukowcy. Opracowywane dowody przedstawiamy na forach politycznych, prawnych, przed komisjami prawdy oraz w postaci raportów na temat praw człowieka. Ponadto podejmujemy analizy z zakresu historii oraz obecnego stanu praktyk śledczych w formułowaniu prawdy publicznej.

Zespół Forensic Architecture
Samaneh Moafi
Shourideh C. Molavi
Hannah Meszaros Martin

Stefan Laxness
Robert Preusse
Robert Trafford
Imani Jacqueline Brown
Corey Scher
Salvador Navarro-Martinez
Sarah Nankivell
Eyal Weizman

Kurator
Jarosław Lubiak

Współpraca kuratorska
Michał Grzegorzek

Projekt graficzny
Monika Zawadzki
Olo Jean-Claude Zawadzki

Koordynacja
Maria Sapeta
Anna Kobierska

Koordynacja wydawnicza
Sylvia Brezcko
Arletta Wojtala

Tłumaczenie
Ewa Kanigowska-Gedroyc

Instytucja finansowana przez

Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego.

Partner wystawy

BRITISH
COUNCIL

Partnerzy medialni

TOK

Porozumienie
Media
i Informacje

CO
jest
grane24

ams

K
MAG
ARTYSTY

AKTIVIST